

Săptămîna Mondială a Tineretului

Astăzi sărbătorim Săptămîna Mondială a Tineretului, în orașe și sate, participînd la muncă voluntară. Acțiunile de muncă voluntară ale tineretului au o strălucită tradiție făcînd în anii în care poporul, stăpîn pe soarta sa, condus de partid, a pornit să înalțe edificiul socialismului. De la Bumbesti-Livezeni pînă la Bicaz se află un drum lung, glorios, pe care tineretul mobilizat de U.T.M. l-a făcînd înscind pagini minunate în istoria patriei.

Unde trebuie căutat izvorul entuziasmului cu care tinerii participă la muncă voluntară? Izvorul acesta este ușor de descoperit. Îl purtăm cu toții în sufletele noastre. Este simțămîntul de stăpîni ai țării, simțămîntul de responsabilitate pentru rolul ce revine tinerii generații în opera de construire a socialismului. Tineretul nostru trebuie să răspundă pentru chipul orașelor și satelor, pentru toate problemele ce afectează viața obștească. De aici acum în prag de primăvară, ieșim în înfrumusețate orașele noastre, să înălțăm construcții noi, să gîrgim — acolo unde mai există — urmele neapăsării edililor burghezi.

SA SARBATORIM ZIUA DE ASTAZI IESIND CIT MAI MULȚI PE ȘANTIERELE MUNCII VOLUNTARE PENTRU A FACE CIT MAI FRUMOASA SCUMPA NOASTRA PATRIE!

Această zi să însemne pentru toate organizațiile U.T.M. începutul unei serii de importante succese în „Luna înfrumusețării satelor, orașelor, întreprinderilor și instituțiilor”. Experiența acumulată de organizațiile noastre trebuie valorificată pe deplin.

Prietenii noștri de la Elba la Pacific, animați de aceleași nobile idealuri sociale și politice, le închinăm cele mai calde sentimente frățești. Sint tovarășii noștri în lupta pentru socialism și pentru pacea omenirii.

În această zi din Săptămîna Mondială a Tineretului, sărbătorim frăția tineretului țărilor lagărule socialiste, unitatea cu tinerii lumii socialiste, cu eroicii comsomoliți leniniști. Abnegația tineretului sovietic pe frontul comunismului este un exemplu pentru tinerii noștri aflați în luptă pentru construirea socialismului.

Deși tinerii din imensa Chină se găsesc la mii de kilometri depărtare de noi, îi simțim aproape și ne bucurăm fiecare succes al lor obținut pe drumul întăririi regimului democrat-popular și construirii socialismului.

Urmărind cu sincer interes eforturile tinerilor din toate țările de democrație populară și studiem experiența pe care ei au acumulat-o. Tineretul țărilor socialiste reprezintă o mare și puternică familie pe care nimic și nimeni nu o poate zdruncina. Dușmanii socialismului și ai păcii ar voi să zdruncine această unitate frățească. Dar cimentată la făcarea aceleiași cauze — și directă societății socialiste — ea devine tot mai indestructibilă.

Organizațiile U.T.M. au datorită să popularizeze în rîndul utemiștilor și tineretului realizările tinerilor din țările socialiste și în primul rînd ale tinerilor din U.R.S.S. Este bine pentru aceasta să se organizeze întîlniri cu tinerii noștri care au vizitat țările socialiste, cu cei care au participat la Festivalurile mondiale precum și cu tinerii din țările socialiste care învață în România. Să facem din această zi o puternică demonstrație a unității tinerilor din marca familie socialistă!

De ce pe Gong U Sam îl cheamă și Nicolae

Pentru directorul Școlii profesionale de tineri din linia fabricii de ciment „Victoria Socialistă” nu e o surpriză, ci o obișnuită răsplătă să primească scrisori de la foștii săi elevi, acum muncitori sau tehnicieni cine știe pe unde. Căci nu toți rămîn în Turda: unii pot pleca la Bicaz, alții să se ducă în Iași sau în București.

Scrisoare din Coreea

la București, la Fieni, ba chiar la Medgidia.

vești mult mai de departe. Foștii elevi coreeni care au urmat școala în România, acum reînțorsi în patria lor, nu ne-au uitat, ci scriindu-le cu stîngaie, dar nespun de sincer, au trimis prietenilor lor calde urări de bine.

Nu ne-am permis să modificăm stilul scrisorii pe care o reproducem:

Fabrica de ciment, din orașul nostru, Sanhan, va construi două captoare noi. În fiecare zi sosește șiruri-unelte și captoare. Vin la noi la fabrică 6 ingineri romîni. Ne bucurăm foarte mult și așteptăm cu multă nerăbdare sosirea lor.

În România cum e timpul? Pe la noi în Coreea ninge în fiecare zi.

Transmiteți tovarășilor Paul Emil și Popa multe, multe complimente din partea lui Gong U Sam. Aș vrea să vă spun multe, dar distanța ne desparte și în același timp ne leagă și mai mult.

Vă rog oscultați-mă. Dacă aveți posibilități scrieți-mi cât mai repede. Vă mulțumesc că ne-ați ajutat frățește pe noi. Nu vom uita niciodată prietenii din România.

Vă adresăm salutul nostru cel mai călduros și sperăm că rîndurile acestea nu vor însemna un adio

GONG U SAM (NICOLAE)

Manifestări consacrate aniversării lui Gorki

Între 25 și 28 martie, din inițiativa Consiliului General A.R.L.U.S. se vor desfășura la Casa de prietenie romino-sovietică în București, în centrele regionale și în unele centre raionale, manifestări consacrate aniversării a 90 de ani de la nașterea lui A. M. Gorki.

La Casa prieteniei romino-sovietice din Capitală va avea loc o manifestare închinată marelui scriitor A. M. Gorki și se va deschide o expoziție privind viața și opera lui Gorki. În țară se vor organiza cicluri de conferințe, expuneri, seri literare și recenzii din opera marelui scriitor. De asemenea se vor organiza foto-expoziții de stradă în centrele regionale.

(Agerpres)

ȘTII SĂ-ȚI ORGANIZEZI munca intelectuală? (V)

DE LA PLAN LA CONSPECT

Sute de volume se înșiră pe rafturile bibliotecelor. Mii de pagini alcătuiesc aceste volume, sute de mii de cuvinte compun rîndurile pe care ochii trebuie să le străbată. Dacă am înșira unul după altul toate cuvintele din cărțile întinse într-o viață de cititor am găsi un rezultat exprimat în kilometri, care ar face din ochiul omenesc unul dintre cei mai prodigioși călători.

Călătoria aceasta nu poate fi însă totdeauna o călătorie de plăcere, iar călătorul prin cărți nu oricînd se poate mulțumi cu impresiile rapide, strălucitoare de color și efemere ale unei experiențe de turist. De multe ori, călătoria are în vedere studiul, iar călătorul trebuie să fie înzestrat cu mijloace potrivite pentru a extrage din multitudinea de cuvinte, esența prețioasă de informații sau idei ce-i vor folosi ulterior ca să pășească înainte cu studiul său. Pentru aceasta îi stau la îndemînă planurile, tezele, rezumatul și conspectele.

Planul alcătuit după o carte citită este de fapt un inventar de idei. Cititorul are nevoie de o călăuză. El descompune lucrarea în părțile ei componente refăcînd osatura pe care a clădit autorul. În plan se formulează cu titluri scurte și sugestive ideile întinse în carte, avîndu-se grijă să se redea raportul dintre ele, modul cum decurg unele din altele. Este deci vorba de o tablă de materii foarte amănunțită pe care o transferăm în fișierul nostru spre a ne putea orienta mai temeinic atunci cînd trebuie să redăm într-o împrejurare oarecare conținutul cărții sau să alcătuim o lucrare personală din aceeași sferă de cunoștințe.

Tezele sînt ceva mai mult și ceva mai puțin decît planul. Sint ceva mai mult deoarece ele nu se mulțumesc numai cu o simplă înșirare de idei ci pretind o formulare mai complexă, deși foarte concisă. Sint ceva mai puțin deoarece nu necesită menționarea înşirului material din carte așa cum se întîlneste la plan.

De fapt, nu din orice carte scoatem teze ci numai din acelea care pun o problemă

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIV, Seria II-a Nr. 2759 4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 23 martie 1958

În timpul liber elevii Lazăr Trajan și Bota Vasile din anul II F. metalurgic al Centrului școlar de maiștri din Timișoara studiază muzica. Foto: D. F. DUMITRU

EVOCĂRI

dedicate
tinerei generații de învățătoare de la sate

Prin anul 1930, după șase ani petrecuți ca învățătoare într-un sat din Maramureș, o tînră care visa ca toți copiii să învețe și să trăiască altfel decît a trăit ea, o tînră ieșită din școala normală cu entuziasmul celor 20 de ani, gata să înfrunte, pentru ca școala să devină o realitate în sate, ori ce și pe oricine, se îndrepta spre un sat uitat de lume, uitat de stăpînire, ocultat de toți acei care ar fi putut da țăranilor o mină de ajutor — spre satul Ursoaia. Tînră eram eu. Veneam aici ca învățătoare, după ce, în urma mea, timp de opt ani se pierduseră prin școala satului 42 de învățători. 42 învățători, care, după o lună-două, își luau lumea în cap și lugeau. Am găsit pe saltarul mesei ce lînea loc de catedră, rîndurile lor disperate — avertisment pentru învățătorii ce vor mai trece prin acest sat. „Vai de voi acei ce veți veni la această școală!” — Intr-adevăr, în

parte le-am dat dreptate. Pe învățători, ca și pe mine de altfel, nu-i aștepta nimeni în sat. Nu găseam nici gazde, salariul de mizerie nu ne da garanția zilei de mîine. Copiii lugeau de școală ca de o boală, iar sătenii își duceau greul vieții lor; n-aveau timp să asculte sfatul nostru, îndemnul nostru să-și dea copiii la învățătură.

Așa m-a primit școala, într-o stare fără stare, cu lacăt pe ușă, părăsită, cu o singură sală de clasă, cu un mobilier care nu semăna a nimic. Nici poartă, nici gard, cu o arîpă neterminată, peste tot pustiu; nici un pom, nici o floare nu făceau umbră pămîntului de lîngă școală. Acesta era școala unde aveam să fiu învățătoare. Puteam dispăra; nu știam cu ce să încep. Și mai eram și o femeie a cărei putere nimeni n-o prețuia.

Cine credea că o femeie va reuși să schimbe mersul normal al satului, resemnarea oamenilor? Nimeni. Femeia trebuia să fie femeie — adică să tacă și să asculte, nu să dea povețe. Țăranii

Îmi preluau toți strădanii, mă scoteau de-a lor, mă ascultau. Dar asta n-ajungea ca să aducem satul la lumină. Iar ce ne lipsea, posibilitățile materiale, nu ni le da nimeni. Nimeni nu dorea să scoată din satul Ursoaia oameni cu carte. Nimeni nu dorea ca o învățătoare să-și ridice nasul mai sus decît îi era permis.

Și iată-mă acum, după 28 de ani în același sat. Nici mie nu-mi vine a crede că am rămas aici. Și am rămas. Satul e același, și toțișii alții. Școala e aceeași și toțișii alți. Eu sînt aceeași, mai bătrînă cu 28 de ani, dar mai înmără ca acum 28 de ani. Mă înținerit viața, m-au înținerit copiii, oamenii care mă priveau altfel, tot ce văd că se petrece în jurul meu. Știam și atunci, cînd mi-am început anii de învățătoare că într-un sat învățătorul trebuie să fie sufletul satului. El nu este numai educatorul copiilor ci și slătuitorul vîrstnicilor. Atunci, stăpînirea nu avea nevoie de cultură și înțelepciune la sate. Avea nevoie de obscuritate și ignoranță oamenilor. Nu-i nimic ciudat că azi cerințele sînt altele. Sint cerințe fierșii; se naște o altă viață și la sate, o viață care are nevoie de oameni optimiști, de oameni care muncesc să creeze un viitor luminos, care să dorească să citească, să știe să scrie, să înțeleagă lumea înconjurătoare pe care o clădesc. La acest lucru trebuie să contribuim și noi, învățătorii în sat. Și-l facem, dorind din zi în zi să-l facem mai bine.

Sintem azi patru învățători în satul Ursoaia patru învățători CIUCESCU ELENA învățătoare emerită la Școala de 4 ani din comuna Icoana, satul Ursoaia, raionul Potcoava, regiunea Pitești

CONTINUARE PAG. III

POMICULTURA un important sector de activitate pentru tineret

Prof. T. Bordeianu membru corespondent al Academiei R.P.R.

În cele mai multe regiuni din țara noastră, pomii găsesc condiții favorabile pentru creștere și dezvoltare. Pomicultura, în afară de faptul că asigură consumul de fructe proaspete, aprovizionează industria alimentară cu materie primă și constituie o bază importantă pentru export, dar în același timp posibilitatea de a folosi terenurile din regiunea dealurilor, unde culturile agricole prezintă o rentabilitate mai scăzută. Din cultura pomilor își cîștigă apol existența aproape 3.000.000 de locuitori ai țării.

Datele statistice arată că producția celor peste 62 milioane de tele noastre sînt mult cerute pe piața externă.

Producțiile pe care le obținem de la plantațiile actuale de pomi nu pot face față sarcinilor trasate sectorului pomicol. De aceea, se impune ca în anul acesta și în anii următori, plantațiile de pomi în masiv, pe suprafețe mari, să ia o amploare deosebită și concomitent cu aceasta, să crească productivitatea livezilor.

Spre a putea pune anual la dispoziția consumatorilor o cantitate de cel puțin 60 kg. fructe pe cap de locuitor, pentru a asigura din belșug materia primă necesară industriei alimentare și a crea o bază pentru un export substanțial de fructe, Direcțiile Congresului

AZI pe stadionul „23 August”

Stadionul „23 August” din Capitală va începe jocul în care Dinamo București va avea ca parteneră puternică formația timișoreană C.S.U.

Dat fiind importanta acestei întîlniri stațiile noastre de radio vor transmite reprimile secunde cu începere de la ora 15.15 și respectiv 17. Transmișiile se vor face pe programul I.

În țară au loc următoarele meciuri: Orașul I.C.O.—Dinamo Cluj; Orașul Stalin Steagul Roșu—Rapid București; Petroșani: Jiul—Progresul București; Tg. Mureș: Energia — Petrolul Ploiești.

Vizita delegației C. C. al U.T.C. din R. P. Ungară la Iași

Membrii delegației Comitetului Central al U.T.C. din R. P. Ungară, care la invitația C.C. al U.T.M. fac o vizită în țara noastră, au sosit vineri la Iași. Oaspeții au vizitat instituții de cultură și monumente istorice din localitate: Palatul Culturii, Universitatea „Al. I. Cuza”, Institutul Agronomic „Ion Ionescu de la Brad”, Biserica Trei Ierarhi etc. și fabrica de antibiotice. Pretutindeni oaspeții au fost primiți cu multă căldură.

DULLES: In cosmos, pace — pe pămînt, atomice! Desen de NELL COBAR

CONTINUARE PAG. III

Scinteia tinereții din DUMINICA în

PRINTRE URMAȘII PIEILOR ROȘII

DUMINICA

In inima continentului american se descoperă urmele unei străvechi civilizații

In cursul ultimilor ani, vocabularul arheologilor și istoricografilor artei s-a îmbogățit cu un termen nou: Bonampak. Icesul celor mai importante vestigii ale civilizației și artei indienilor maya. In limba băștinășilor, „Bonampak” înseamnă „ziduri pictate”. In limbajul arheologilor, acest termen se referă la picturile descoperite in templele din băștinile Americii Centrale. Picturile care acoperă zidurile templelor de la Bonampak sunt considerate a fi cele mai frumoase opere picturale ale continentului american din perioada anterioară călătoriilor lui Columb și după părerea experților ele pot rivaliza cu celebrele decorajii murale ale vechiului Egipt și cu cele ale grotelor Ajanta din India. Executate in timpul primului imperiu Maya, între anii 317 și 978 ai erei noastre, aceste picturi constituie fără îndoială una din cele mai importante descoperiri arheologice și artistice ale timpurilor noastre.

O descoperire intimplătoare

Ca și atâtea alte celebre descoperiri arheologice, descoperirea vestigiilor de la Bonampak se datorează întâmplării. In primăvara anului 1946, cineastul G. Healey a fost însărcinat cu turnarea unui film documentar inchinat istoriei indienilor Maya din timpurile cele mai vechi și până astăzi. Healey a făcut in acest scop o lungă călătorie prin Guatemala, filmând scene din viața de toate zilele ale indienilor care mai vorbesc încă vechea limbă maya deși au pierdut majoritatea obiceiurilor de altă dată. Afliind despre existența unui trib de indieni, numiți Lacandoni, care trăiesc in băștinile neexplorate de la frontiera Mexicului și Guatemalei și care păstrează cultul vechii tradiții de 12 secole neavând nici un contact cu lumea exterioară, cineastul porni prin pădurea tropicală hotărât să obțină imagini cu totul inedite ale acestor indieni.

tor nu-și poate inchipui un asemenea templu. Cînd insoțitorii mei mi-au deschis calea pentru a pătrunde in clădire, emoția mi-a copleșit ca totul. In fiecare din camerele templului pereții sînt acoperiți cu fresce multicolore care zugrăvesc imagini din viața de toate zilele a indienilor de acum 12 secole. Poți recunoaște astfel cu ușurință pe șefii și înalții preoți maya îmbrăcați in haine de sărbătoare, inconjurați de o mulțime de indieni tinind eventaile și parasoluri in mîna sau cîntînd din trompete și fluiere. Poți admira pe acești preoți haine imbrodate și broderii care sînt multicolore. Vestimentele dovedesc o tehnică înaltă a țesăturilor și a vopselilor. Avem in fața ochilor capodoperele unor mari maestri ai frescei care trăiseră și pictaseră cu multe secole inainte de Michelangelo.

Un tezaur de informații istorice

Amunțarea descoperirii de la Bonampak a stîrnit senzații in rîndurile arheologilor și istoricografilor artei. Mai multe expediții au fost trimise in fața locului pentru cercetarea și valorificarea descoperirilor făcute. Una din aceste expediții, organizată de U.N.E.S.C.O. a lucrat timp îndelungat la Bonampak făcînd fotografii in culori ale tuturor frescelor din interiorul templelor.

Bonampak este situat aproape de rîul Lacanja, afluent al fluviului Usumacinta care desparte Mexicul de Guatemala. Nouă temple se înalță pe pînșurile in terase ale unei coline și scări lungi duc pînă la intrarea in temple. După câte se pare, Bonampak nu a fost nicî odăit un oraș sau o așezare omenească, servind doar pentru ceremonii religioase ale tuturor triburilor ce trăiau in această regiune. In afară de picturile murale se mai găsesc aici basorelieful de piatră înalt și sculptat și remaneabil conservate. Pe unul din aceste basoreliefuli este gravată data hieroglifică maya 9. 17. 15.000, corespunzînd anului 785 al erei noastre. Picturile celor trei camere ale primului templu descoperit, deservind diferite etape ale unei ceremonii prelungite. O parte a picturilor se găsesc pe fața interioară a platformii boltit și dovedesc un simț dezvoltat al perspectivei. Impresionant este stilul realist al picturilor. Fiziionomiile unora dintre personaje se regăsesc pe pereții celor trei camere in mai multe posturi, pe măsură ce apar in diferitele episoade ale temei. Pentru fie-

Picturi conservate de 12 secole

După un marș îndelungat care părea că nu se mai sfîrșește, exploratorul împingea ajunse in cele din urmă în fața unui grup de vechi temple maya ascunse in pădure. Abia dacă putea să-și croiască drum prin desușul copacilor pentru a pătrunde in temple. Trăcînd pragul unuia dintre temple, Healey se pomeni deodată in fața unei priveliști extraordinare: toți pereții celor trei încăperi ale templului erau acoperiți de la temele și pînă la acoperiș cu picturi ale căror culori și forme nu fuseseră alterate decît foarte puțin de trecerea timpului. Iată, de altfel, cum descrie Healey această descoperire uluitoare: „Nici un arheolog sau explora-

care scenei artistul întrebunțează un stil deosebit și astfel se pot recunoaște treptat diferite stări sufletești pe fața aceluiași personaj: in diferență, bucurie, ură etc. Specialiștii sînt unanimi in a recunoaște că realismul picturilor de la Bonampak nu s-a dezvoltat decît mult mai tîrziu in arta plastică europeană.

Picturile de la Bonampak constituie un uriaș tezaur de informații istorice. Datorită lor cunoaștem astăzi in amănunțime obiceiurile, muzica, dansurile, instrumentele, costumele și armele celor care au adus strălucire imperiului sfîrșit și înfudat in chip barbar de primii cuceritori spanioli. Analiza științifică a vestigiilor dezvă-

luie astfel încă un capitol al istoriei omului.

C. ORBAN

In clișeu: Detaliul uneia din fresce, reprezentînd o scenă de sărbătoare. In stringa, trompetii care foloseau instrumente de lemn, iar in dreapta, dansatorii nasecși.

SĂRĂCEȘTE fauna pămîntului?

Zoologii din toate colțurile lumii au dat semnalul de alarmă: fauna pămîntului sărăcește pe zi ce trece. Victime ale vînturilor intensive, ale epidemțiilor, ale expansiunii colectivității umane și ale prejudiciilor învecinate, tot mai multe animale sînt pe cale de dispariție. Numai in secolul al XIX-lea au dispărut 70 de specii de mamifere. In ultimii 50 de ani, s-au mai stins încă 40 de specii, iar in momentul de față nu mai puțin de 600 specii de animale sînt sortite a deveni „fosilele de mine”.

Cum dispar aceste animale „contemporane”, lăsînd in urma lor doar amintirea unui nume prețios de paleontologii și un schelet păstrat intr-un muzeu? Cîteva exemple sînt edificatoare.

VINĂTORI DEȘANȚATE

Nu este chiar atât de mult de cînd simpaticul pinguin al mării reci avea un frate de dimensiuni grăsimă sa. La începutul secolului trecut, pinguinul mare incepu să devină tot mai rar, iar in 1814, un grup de vînători neocugeți au ucis toate exemplarele care mai rămăseseră in viață. Astăzi, de pe urma pinguinului mare n-au mai rămas decît cîteva schelete și cîteva ouă conservate pentru frumusețea extraordinară a desenelor multicolore cu care erau acoperite. Anul trecut, un mare muzeu a plătit nu mai puțin de 600.000 de franci pentru un singur ou.

„Porumbelul migrator” — măsura 40-45 cm. lungime. Culoarea sa cenușie-roșiatică, capita unor reflexe albastre schimbătoare, unice. Originari de pe continentul american, porumbelii migratori erau celebri pentru călătoriile lor de mii de km. in stoluri uriașe care înnegreau cerul. Ultimul porumbel migrator a murit in 1914 in grădina zoologică din Cincinnati. Zoologii nu-și explică nici astăzi cauza exactă a dispariției lor: vîntoarea intensă sau o boală virală?

Cîmpile din Sudul Africii erau străbătute alături de turme bogate de „cuagga”. Cuagga era un soi de zebra care avea dungii numai pe cap și pe gît, iar picioarele de culoare albă. Naturalistul Burchell îi studiază in 1812, cînd era încă in număr foarte mare. Intre 1858 și 1878, coloniștii deșanțau o campanie de vîntare deșanțate, comercializînd

carnea și pielea animalelor. Astăzi, numai cîteva muzee din lume se mai pot mîndri cu specimene împăiate de cuagga.

lor din strîmoșoara Bering erau, in schimb, populată pe vremuri cu mii de exemplare de ciudate animale numite „sirenele lui Steller”, după naturalistul care le-a studiat înția oară. Aceste „sirene” aveau o lungime de 8 metri și un cap mic, destul de asemănător capului omenesc. Foarte lente și lipsite de mijloc de apărare, ele au căzut ușor marinarilor care le vîneză și le extermînă repede. Către începutul secolului trecut, o expediție științifică nu mai găsește nici un singur exemplar in viață.

carnea și pielea animalelor. Astăzi, numai cîteva muzee din lume se mai pot mîndri cu specimene împăiate de cuagga.

Cuagga.

SEMNALUL DE ALARMĂ al zoologilor a avut un puternic răsunet in lumea întreagă. Astfel s-au organizat mari rezervații naturale in numeroase țări din Europa, Asia, Africa și America. De o deosebită grijă se bucură aceste rezervații in U.R.S.S., unde numărul lor a atins 60, cu o suprafață totală de 2 milioane și jumătate de hectare rîspîndite pe tot întinsul țării. In aceste rezervații sînt crescuți zeci de mii de castori, zibeline, cerbi, tigri și păsări rare.

PENTRU APĂRAREA ANIMALELOR

A. GEORGHIU

Vestigii ale omului DIN NEANDERTHAL

O expediție de arheologi sovietici a descoperit vestigii ale omului din Neanderthal in Uzbekistan, la 100 km. de Tașkent. După cum se știe, oamenii din Neanderthal au trăit acum mai bine de 50.000 de ani și se numără printre cel mai îndepărtați strămoși ai omului de astăzi. Arheologii sovietici au descoperit aceste vestigii într-o grotă ai cărei pereți sînt acoperiți cu picturi de animale in mărime naturală. Este pentru inția oară cînd se găsesc urme ale omului din Neanderthal in Asia Centrală.

„Săraca, ce diformă e!”

Noutăți despre... motociclete

De curînd, din secția de sport a Uzinei „Simson” din Suh (R. D. Germană), a părăsit bancul de montaj a 50-a motocicletă de sport pentru teren accidentat tip 425-GS. Acest model special, destinat motocicliștilor sportivi care se întrec in probele pe teren accidentat, se execută manual, modelul de serie fiind transformat într-o motocicletă specială.

Motocicleta este echipată cu un motor de 17,5 C.P. al cărui raport de compresie este de 8:1. Ea are un cuplaj înțîrit, ghidon suprainălțat, echipament ridicat, agregat înțîrit, rezervor de combustibil fixat cu benză de tensiune, plăci speciale de protecție, dispozitiv de protecție a farului și numeroase alte dispozitive speciale. Datorită acestora, motocy-

clata Simson 425-GS îndeplinește toate condițiile pentru folosirea cu succes pe terenurile cele mai accidentate. Mașina poate avea pante continue a căror înclinare ajunge pînă la 34°. Dacă conducătorul este abil, această motocicletă poate urca orice pantă de lungime redusă.

Primele 3000 motociclete de sport pentru teren accidentat au fost exportate in S.U.A.

Peste 200 de motociclete părăsesc zilnic Uzina de motociclete din Zschopau. De la sfîrșitul războiului și pînă in prezent au fost livrate in total aproximativ 175.000 de motociclete. Aceste mașini se bucură de popularitate nu numai in țările lagărului socialist, ci și in Tailanda, India, Birmania, Franța, Belgia și Elveția.

In orte libere, prof. Belenki este un pasionat vînător. Iată-l înscrisînd o armă nouă in timpul unei recente vînători.

Tragedii pe scenă... și în viață

6 bătrîni între 60 și 85 de ani, moșni, stia la o masă lungă ce impune respect și ascultă. Despre unul din ei nu se poate spune cît ascultă pentru simțului fapt că e surd. Altul nu a putut asculta pînă la sfîrșitul pentru fiind beat și s-a făcut rău și a părăsit sala.

Cine sînt persoanele și ce ascultă ele? Sînt membrii comisiei de examinare a absolvenților conservatorului din Paris care ascultă (sau mai bine zis ar trebui să asculte și să privească cu atenție) pe actorii-soțmeri, primesc un a-jutor de 12.000 franci pe lună. Dar care din tinerii entuziasți, gata să ia viața in piept ar fi de a-trădători care-l cur-prinde pe orice om a-lunci cînd știe că i-

se hotărăște soarta de creator. „Examele la conservator sînt inutile, nu aduc nici un folos” — acesta este titlul unui articol al ziaristului francez Henri Janson, care relate (mai de larg decît am făcut-o noi) scena de mai sus in paginile revistei „ARTS”. Tineretul nu are dram spre sconeale. Faptele confirmă, din p_oate, această stare de lucruri: 70% din tinerii actori, absolvenți ai conservatorului din Paris, nu au de lucru. Este deci, ca actori-soțmeri, primesc un a-jutor de 12.000 franci pe lună. Dar care din tinerii entuziasți, gata să ia viața in piept ar fi de a-trădători care-l cur-prinde pe orice om a-lunci cînd știe că i-

Cu aparatul fotografic prin BUDAPESTA

Buda lți a primirii a orapare ca un l-șului-o mulțime de locuri atrag pe turistii străoameni au îngramădit semnele secolilor. Aici nu ai nevoie de ghizi: istoria își se adresează prin intermediul unui și nesfîrșit de multitudine de obiecte de artă. Într-o sugesivă paradă a trecutului, epocile apuse. Ruinele amfiteatrului roman, pereții coșcoșii ai băii turcești, silueta sobră a celui mai vechi

cul este bastionul. De pe terasa acestuia, descre ore înșfîșate a seară panoramă minunată a Budapestei. Am înregistrat pe peliculă unii din tîrnurile bastio-

Foto: E. OBREA

Adevăratul om de știință nu precupește jertfa de sine

Cercetări științifice... pe propriul corp

Au trecut de atunci mai bine de 15 ani. Dar pentru profesorul G. Belenki, amintirea acelor zile a rămas la fel de vie de-a lungul timpului scurs.

Erau zilele grele ale Marelui Război de Apărare a Patriei și alături de întregul popor sovietic, savanții își mobilizaseră toate forțele pentru a contribui la victoria învingătoare asupra inamicului fascist. In cadrul lucrărilor sale științifice, prof. Belenki se ocupa de o problemă specială și își propusese să obțină 35 litri de singe de la fiecare vîntă tăiată in abator, in loc de 15 sau 17 litri ca de obicei. Soluția pe care o formulase savantul era simplă dar îndrăznească: 24 de ore înainte de tăiere, se extragea fiecarei vite junătate din singele ei, lăsînd naturii sarcina de a compensa in timp cît mai scurt singele extras. Și metoda se dovedi bună. In marea majoritate a cazurilor, organismul animalelor refăcea într-o singură zi tot singele pierdut. Cu această ocazie, prof. Belenki demonstră pentru inția oară că după extracție se formează in aparatul circulator al animalului substanțe noi care stimulează activitatea organelor producătoare de singe.

Acesta nu era însă decît începutul. Ceea ce urmărea de fapt savantul era întrebunțarea acestor substanțe noi pentru salvarea răniților care suferiseră de pierdere de singe pe timpul de lățărie. Dar cum s-ar putea realiza acest lucru, știut fiind că singele animal este incompatibil cu organismul omului și că introducerea sa in vase sanguine omenești are un efect ucigător?

Prof. Belenki nu este omul care să se dea ușor bătut. Cu cît dificultățile păreau mai mari, cu atît voința sa de a infrînge na-tura era mai puternică. Intocmind un amănunțit plan de lucrări, prof. Belenki se adresa in primul rînd biochimiei. Fiecare albumină se compune dintr-un element de bază, identic tuturor ființelor și cîteva substanțe suplimentare care se formează in timpul evoluției organismelor. Acest „supliment” este toamei cel cu acțiune toxică asupra omului. Pentru a apropia calitatea albuminei animală de cea a omului, trebuia deci extras elementul de bază.

Numeroși biologi și biochimici, colaboratori ai prof. Belenki, s-au hotărît să încerce rezolvarea acestei delicate probleme. Intrebunțînd cele mai diferite preparate chimice, ei au încercat să trateze prin metode termice, chimice și biologice serul sanguin animal din care se extrăseseră globulele. Eșecurile se încheau însă înăi. Ori de cîte ori se reușea să se elimine efectul toxic al serului fără a distruge globulele roșii, dispăreau și toate calitățile sale curative. Cercetările păreau să fi atins un punct mort.

Din istoricul operei „Faust”

Vechea legendă a doctorului Faust a inspirat un mare număr de compozitori, atît înainte cit și după ce I. W. Goethe a scris nemuritoroarea sa tragedie.

Cele mai colorose lucrări se inspiră însă din marea operă a poetului german. In ordinea compunerii lor, acestea sînt legenda dramatică „Dama neagră”, „Faust” de Hector Berlioz, „Oratoriul „Scena din Faust de Goethe” de Robert Schumann, opera „Faust” de Charles Gounod și opera „Mefistofeles” de A. Boito.

Mai trebuie menționate lucrări simfonice inspirate tot din viața lui Faust de o mare valoare artistică printre care „Uvertura „Faust” a lui Richard Wagner, Simfonia „Faust” de Franz Liszt și poemul simfonic „Procesul nocturn” de Henri Rabaud.

Ceea ce este interesant pentru noi este faptul că in anul 1814 a avut loc la Timișoara una din primele reprezentații cu o operă aînd subiectul împurmat din viața doctorului Faust. Opera avea titlul „Faust Leben und Thaten” (Viața și opera lui Faust) și autorul ei e un talentat violonist, Joseph Strauss, ce actioa atunci la Timișoara.

Cunoașteți Marea Neagră?

✓ Lungimea maximă a Mării Negre este de 982 km, suprafața lucului de apă măsoară 413.488 kilometri pătrați, adîncimea medie este de 1.000 m iar cea maximă de 2.246 m.

✓ Nu sînt rare lernile cînd apa mării este înghețată pînă la orizont, in timp ce vara temperatura apei se poate ridica la 24 — 26 grade C.

✓ Cercetările in țara noastră asupra Mării Negre au început prin dr. Gr. Anția care in anul 1895 face oceanul mării aducînd un foarte interesant material de studiu.

✓ In Marea Neagră se prind pînă la 150.000 de litri anual, fiind înșfîșate atît pinse speciale cit și arme de foc.

✓ Rezerva de petrol din Marea Neagră este evaluată la 30 milioane kg.

V. MATEI

DE PESTE HOTARE

Tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnăraș și Avram Bunaciu au plecat spre

R. D. VIETNAM

CALCUTA 22 (Agerpres). — Tovarășii Chivu Stoica însoțit de tovarășii Emil Bodnăraș și Avram Bunaciu, care la invitația guvernului indian au făcut o vizită de 15 zile în India au părăsit sâmbătă dimineața Calcutta îndreptându-se spre Hanoi. Pe aeroportul Impodobit cu drapelul de stat romine și indiene și cu arce de flori se aflau pentru a-și lua rămas bun de la înalții oaspeți membrii guvernului statului Bengal de vest, primarul orașului, ofițeri superiori, membri ai misiunilor consulare și comerciale și numeroase alte oficialități. Erau de asemenea prezenți Jagan Nath Khosia, ambasadorul Indiei la București și Nicolae Ciocoiu, ambasadorul R.P.R. la Delhi.

După ce au trecut în revistă compania de onoare, tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnăraș și Avram Bunaciu și-au luat rămas bun de la cei prezenți.

La ora 8 avionul a decolat îndreptându-se spre Hanoi.

Cuvântarea tovarășului CHIVU STOICA la posturile de radio indiene

CALCUTA 22. — De la trimisul special Agerpres: În încheierea vizitei în India, tovarășul Chivu Stoica a rostit următoarea cuvântare retransmisă de toate posturile de radio indiene:

Dragi prieteni,

Se apropie cîmpa cînd eu și colegii mei vom părăsi țara prietenă, India, pe care am vizitat-o timp de două săptămîni. Pentru noi acest timp a trecut repede, deoarece primirea ospitalieră ce ni s-a făcut pretutindeni în țara dv., căldura și atenția cu care am fost înconjuțați ne-au făcut să ne simțim în adevărați prieteni, așa cum sint popoarele noastre.

Folosindu-mă de prilejul ce mi-a fost oferit cu atîta bunăvoință de a adresa poporului indian cuvîntul nostru de bun rămas, în să exprim încăodată premierului Jawaharlal Nehru, guvernului Indian, guvernatorilor și guvernelor statelor pe care le-am vizitat, corpurilor marilor orașe unde am poposit, precum și tuturor aceluia cu care am avut plăcerea de a ne întâlni în frumoasa dv. țară, mulțumi- rile noastre cele mai vii pentru simpatia și prietenia ce ne-au a-

rătat. Părăsim patria dv. ducînd cu noi o bogăție de imagini din marile orașe, din uzinele moderne, din instituțiile de știință și artă pe care le-am vizitat, ducînd cu noi amintirea de neuitat despre talentatul popor indian așezat cauzel păcii și progresului.

Poporul romin urmărește cu multă simpatie străduirile dv. să se bucure de realizările dv., și urează marelui popor indian succese tot mai însemnate și reușită deplină în activitatea mentă să asigure sporirea valorilor materiale și spirituale în patria sa, înflorirea și prosperitatea.

Vizita noastră în India, discuțiile prietenești cu premierul Indian, domnul Jawaharlal Nehru, precum și cu alte personalități politice au contribuit la stringerea și mai mult a relațiilor prietenești existente între Republica Populară Romină și India, la dezvoltarea colaborării economice și culturale dintre ele. Opera de construcție pașnică desfășurată de popoarele indiene și romine, ca și de celelalte popoare

jubitoare de pace, trebuie să fie ferită de ororile pe care le-ar pricinui un nou război. Fără noastră, ca și a dv., depune toate eforturile pentru menținerea și consolidarea păcii, iar aceasta se oglindește clar în declarația comună romino-indiană semnată la Delhi.

Înainte de a ne despărți de dv. vă urăm încăodată, dragi prieteni, spor și roade îmbelsugate în activitatea dv. Fie ca prietenia dintre popoarele noastre să se dezvolte tot mai mult, în interesul și spre binele lor, al cauzei păcii și colaborării internaționale.

Rămîneți cu bine dragi prieteni!

★
CALCUTA 22. — De la trimisul special Agerpres: La plecarea din India, tovarășii Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., a trimis primul ministru al Republicii India, Nehru, următoarea telegramă:

EXCELENȚEI SALE,
DOMNULUI PRIM-MINISTRU
JAWAHARLAL NEHRU
Delhi

„Părăsind marea și frumoasa dv. țară vă rog Excelență să primiți cele mai vii mulțumiri pentru primirea călduroasă și atenția de care eu și colegii mei ne-am bucurat din partea guvernului și poporului indian. Plecăm din India ducînd cu noi impresii de neuitat despre această țară, despre poporul ei și realizările sale în construcția pașnică, despre atașamentul său și al guvernului indian față de cauza păcii și colaborării internaționale. Îmi exprim deplina satisfacție în legătură cu întâlnirile și convorbirile avute cu dv., ale căror rezultate marchează un nou pas înainte în dezvoltarea prieteniei și colaborării rodnice dintre Republica Populară Romină și India. Primiți vă rog Excelență expresia deosebită mele considerații.”

CHIVU STOICA
președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

Deschiderea unei expoziții rominești la Hanoi

HANOI 22 (Agerpres). — La 22 martie s-a deschis la Hanoi Expoziția „Primum plan cîrnelor și perspectivele celui de-al doilea cîmpionat al R.P.R.”.

La deschiderea Expoziției au fost de față Phan Ke Toai, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Vietnam, Hoang Minh Giam, ministru Culturii, Hoang Tich Try, ministrul Sănătății, Nguyen Van Huyen, ministrul Educației, Vu Dinh Tung, ministrul Invalizilor de război, Ung Van Khien, vice-ministru al Afacerilor Externe, și alte persoane oficiale.

A fost de față Teodor Rudenco, ambasadorul Republicii Populare Romine la Hanoi.

La deschiderea expoziției Do Duc Duc, viceministru al Culturii al Republicii Democratice Vietnam, a rostit o cuvîntare după care cei prezenți au vizitat expoziția.

SĂPTĂMÎNA MONDIALĂ A TINERETULUI

Zilele Săptămîinii Mondiale a Tineretului prilejesc o puternică manifestare a spiritului internaționalist în care este educat tineretul nostru. Miine este ziua dedicată prieteniei și unității de nezdruincat cu tineretul țărilor socialiste, în frunte cu gloriosul tineret leninist din U.R.S.S. Tineretul nostru ca și tinerii din toate țările lagărului socialist se bucură de condiții

de viață din ce în ce mai bune, contribuind cu entuziasm la construirea socialismului în țările lor. Tineretul țărilor socialiste se pronunță cu hotărîre pentru apărarea păcii în lume. Iată cîteva imagini obținute din munca și viața tinerilor din U.R.S.S. și din cîteva țări surori.

1 Comsomolșii sînt în primele rînduri ale construcției comunismului în U.R.S.S. Ivan Ciujii este un pionier al construcției rutiere din regiunea minelor comsomolșiste din Donbas.

2 La Anshan — cetatea oțelului din R. P. Chineză — tineretul muncește cu entuziasm pentru îndeplinirea celui de-al doilea plan cîmpionat.

3 Lato pe înăra Li Kuei-len sudor electric.

4 Studenții și elevii din R. P. Bulgaria și-au dat contribuția la stringerea recoltelor. Un tren cu tineri a plecat din Sofia, la sate.

5 Tinerii muncitorilor din R. D. Germană se preocupă mult de ridicarea calității. La o uzină din Leipzig a sosit un nou tip de strung. Maistrul explică tinerilor sistemul de mînire.

Progresele învățămîntului în R. D. Vietnam

După restabilirea păcii în Vietnam, Comitetul Central al Partidului Muncii și Guvernul Republicii Democratice Vietnam au hotărît în primul rînd refacerea și dezvoltarea economiei. Un loc foarte important în cadrul acestui preocupări l-a ocupat grija față de dezvoltarea culturii și învățămîntului. Pentru dezvoltarea culturii și învățămîntului au fost tratate două sarcini fundamentale:

1. Formarea și perfecționarea cadrelor pentru necesitățile diferitelor ramuri ale economiei naționale. Au fost precizate, pentru aceasta un număr de etape, în așa fel încît să se facă față nevoilor imediate ai celor 3 ani de refacere economică și pentru a asigura în cursul anilor ce vor urma cadre bine pregătite în toate domeniile.

2. Ridicarea nivelului cultural al populației și în primul rînd al muncitorilor. Educarea elevilor și studenților în spiritul patriotismului și al internaționalismului, ajutarea lor pentru ca să capete un bagaj bogat de cunoștințe științifice, care să fie aplicabile la situația concretă a R. D. Vietnam.

Educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist, al dragostei față de muncă.

Acste două sarcini sînt strîns legate și tind spre același obiectiv: să serosească cauzei construcției socialismului, a dezvoltării neîncetate a economiei țării, realizării vîșului întregului popor — reunificarea țării.

În cei 3 ani de pace, în ciuda numeroaselor greutăți și a lipsa de echipament, de cadre, de experiență, de tehnicieni — noi am obținut succese importante; și aceasta datorită eforturilor, plîne de devotament ale întregului popor, ajutorului generos și dezinteresat din partea țărilor surori socialiste și în primul rînd al U.R.S.S. și al R. P. Chineze. Succesela obținute și-au găsit expresia nu numai în cifre ci și în colțarea învățămîntului nostru, care diferă fundamental de caracterul învățămîntului colonial.

Realizările se referă la toate cele 3 ramuri: învățămîntul popular, învățămîntul general și învățămîntul superior tehnic.

INVĂȚĂMÎNTUL POPULAR

De la restabilirea păcii în țara noastră, peste 1.360.000 de persoane au fost școlite din întinerul alfabetismului.

Planul de stat din anul 1956 a dat un mare avînt mișcării învățămîntului popular. La această largă mișcare au participat elevii, profesorii, toți cei ce știu să scrie și să citească. Cursurile complementare de învățămînt general au cunoscut o activitate febrilă, desfășurîndu-se într-o atmosferă de entuziasm.

Din august 1954 pînă în septembrie 1957, peste 3.684.000 au urmat cursurile complementare de învățămînt general. În afara acestor școli,

de Nguyen-Van-Huyen ministrul învățămîntului din R. D. Vietnam

există de asemenea școli complementare de învățămînt general de durată lungă pentru muncitorii și țărani.

INVĂȚĂMÎNTUL GENERAL

Învățămîntul general constituie baza educației naționale. Imediat după restabilirea păcii, s-a pus problema unificării și a două sisteme de învățămînt (sistemul de învățămînt al regiunilor ocupate temporar de inamic și sistemul de învățămînt general de 9 ani din regiunile libere) într-un sistem unic de 10 ani, împărțit în zece cicluri. Această unificare a fost realizată în timpul anului școlar 1956-1957. Învățămîntul a cunoscut astfel o dezvoltare fără precedent.

În anul școlar 1955-1956 numărul elevilor din învățămîntul general în R. D. Vietnam s-a ridicat la 716.085. În 1956-1957, deci în momentul aplicării noului sistem de învățămînt, numărul total al elevilor s-a ridicat la 952.485. Mergînd pe această linie ascendentă, în anul școlar 1957-1958 numărul elevilor a ajuns la 1.005.867.

Intensa dezvoltare pe care a cunoscut-o în anii democrației populare sistemul învățămîntului nostru general, se datorește dorinței de instruire a poporului nostru, a preocupării partidului și guvernului nostru pentru realizarea acestei năzuinți.

De multă atenție s-au bucurat de asemenea și minoritățile naționale. Numărul elevilor aparținînd minorităților naționale a crescut cu 71.311, ceea ce reprezintă 3,82 la sută din totalitatea populației. Școala normală centrală are în prezent 765 de studenți, dintre care 118 studenți și 15 profesori aparțin minorităților naționale.

INVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR ȘI INVĂȚĂMÎNTUL PROFESIONAL

În ciuda unor numeroase dificultăți, învățămîntul nostru superior și tehnic, a luat un deosebit avînt. Numai în Hanoi, capitala țării, numărul studenților a crescut cu 1.528. În 1956-1957, numărul lor a crescut cu 3865. Păcînd o comparație cu anii 1938-1940 vom observa o creștere de peste 6 ori (în acea perioadă în întreaga Indochină, existau doar

582 de studenți). Față de anul 1955-1956, numărul studenților a crescut de peste două ori. Participarea fetelor la studii în învățămîntul superior s-a triplat, al studenților recrutăți din rîndul cadrelor de partid, de stat și militare a crescut de 7 ori, al studenților absolvenți ai școlilor de muncitori și țărani de 5 ori, iar cel al studenților veniți din Vietnamul de sud de 8 ori.

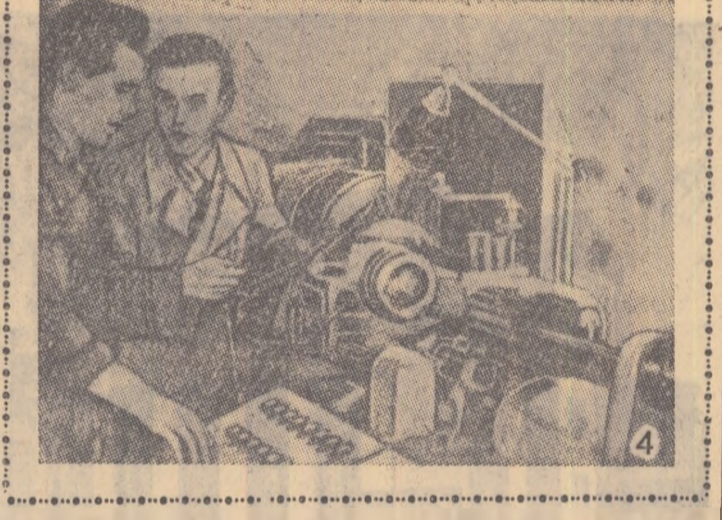
În prezent în țara noastră avem o universitate și 5 instituții: Institutul de pedagogie, Institutul de Medicină și Farmacie, Institutul Politehnic, Institutul de Agricultură și Silvicultură și Institutul de Arte.

În ceea ce privește învățămîntul profesional secundar, în 1955-1956, în cele 8 școli de care dispuneam erau 3746 elevi. Cu totul alta a fost situația în anul școlar 1956-1957. De data aceasta am beneficiat de 13 școli, și cum e și normal, numărul celor care frecventau aceste școli s-a ridicat la peste 10.000.

Doacă aruncăm o privire retrospectivă asupra rezultatelor obținute în ultimii trei ani, vedem că datorită grijii partidului și guvernului, a sprijinului dat de întregul popor, a eforturilor depuse de toate cadrele de învățămînt și la care s-a adăugat ajutorul frăcesc al țării socialiste, astăzi noi putem să ne mîndrim că am obținut succese importante. Realizările arătate constituie deșigur o oglindă a hotărîrii în muncă pentru reconstruirea țării, a aptitudinilor creatoare ale poporului nostru puse în slujba socialismului.

Vedere din Hanoi capitala R. D. Vietnam

Situația din Indonezia

DJAKARTA 22 (Agerpres). — Trupele guvernamentale indonezienne continuă cu succes operațiile împotriva forțelor rebelde din Sumatra centrală și de nord. Statul maior al armatei indonezienne a anunțat vineri noaptea că unitățile răsăritului care apărau orașul Kota Tangah — Sumatra centrală — s-au predat trupelor guvernului de la Djakarta aflate sub comanda locotenent-colonelului Bodjo. Pe de altă parte, postul de radio Medan aflat sub controlul guvernului a anunțat că se dau lupte în diferite puncte în zona periferică a lacului Toba — Sumatra de nord.

Postul de radio Djakarta anunță că în cursul luptelor date pentru cucerirea orașului Simpiani, important centru pe coasta răsăritului opus ale Sumatrei, trupele rebelde au oprit o slabă rezistență. Unitățile militare ale guvernului central

Astăzi alegeri în R. P. F. Iugoslavia

BELGRAD 22. — De la corespondentul special Agerpres: La 22 martie, milioane de cetățeni iugoslavi vor alege pe deputații în Scupștina Populară Federativă și în Scupștinele populare republicane. Potrivit legii electorale, vor fi aleși 301 deputați, după criteriul un deputat la 60.000 de locuitori. Popoarele iugoslave în timp ce alegeți cu succes obținute în toate domeniile vieții economice, politice, culturale și sociale.

La pregătirile pentru alegeri au participat circa 10.000.000 de oameni. În orașe și sate, întreprinderi și instituții, în organizațiile politice și de masă s-a desfășurat o vastă activitate politică și socială în cadrul căreia cetățenii au făcut cunoștință cu problemele care urmează să fie rezolvate în anii viitori ai construcției socialiste.

Sîmbătă seară s-au terminat și pregătirile tehnice. Pe listele de alegători sînt înscrși 11.337.664 persoane. Printre acestea se află 757.016 alegători noi care au îm-

plinit recent vârsta de 18 ani. În alegerile actuale vor participa cu 7.337.664 alegători mai mult decît în alegerile dinainte de război. În Iugoslavia veche femeile și soldații, precum și cetățenii care nu aveau 21 de ani împliniți nu au avut dreptul la vot. Astăzi, este de 5.931.314. Alegătorii vor vota la cele 35.000 de circumscripții electorale. În comisiile electorale care se vor ocupa de desfășurarea alegerilor au fost aleși circa 200.000 de cetățeni.

După alegerile pentru Scupștina Populară Federativă și pentru Scupștinele populare republicane în zilele de 26, 27 și 28 martie, alegătorii iugoslavi vor alege deputații lor în Vecea producătorilor a Scupștinilor Populare Federative și Scupștinilor populare republicane. De data aceasta, secțiile de vot vor fi mutate în fabrici și uzine unde se fac deja pregătiri intense.

Apelul Uniunii Internaționale a Studenților

PRAGA 22 (Agerpres). — CETEKA transmite: Secretariatul Uniunii Internaționale a Studenților (U.I.S.), a dat publicității un apel adresat studenților din întreaga lume. Secretariatul U.I.S. a anunțat că între 24 și 30 aprilie 1958 se va organiza Săptămîna solidarității cu Uniunea generală a studenților musulmani din Algeria.

U.I.S. cheamă pe studenții din întreaga lume să intensifice campania de solidaritate cu studenții algerieni și să participe la campania internațională împotriva interzicerii Uniunii generale a studenților musulmani din Algeria și împotriva continuării războiului colonial din această țară.

Val neobișnuit de frig în Europa

PARIS 22 (Agerpres). — Echi-noctiul de primăvară — 21 martie — s-a făcut semnalat în întreaga Europă printr-un val neobișnuit de frig. În Austria au avut loc căderi de zăpadă, iar temperatura a scăzut pînă la minus 15 grade, în Olanda temperatura a scăzut la minus 11 grade. S-au semnalat scăderi bruște de temperatură, însoțite de înghețuri în Franța, iar în numeroase alte țări, printre care Cehoslovacia, Germania și Italia a nins abundent.